

IFA:s kongress i London 1965

International Fiscal Association höll sin nittonde kongress i London under tiden den 13—17 september 1965. Därvid behandlades följande två ämnen, nämligen 1) Form och verklig innebörd vid tolkning av skattelag och 2) Förhandsbesked av taxeringsmyndigheterna på begäran av skattskyldig.

I det första ämnet var professorn G. S. A. Wheatcroft, London, generalrapportör. Den nationella rapporten för svensk del avgavs av assessor Bertil Wennergren (se *Skattenytt* 1965 s 313 ff). I det andra ämnet var professor Edyard Andersson från Helsingfors generalrapportör och rapportör från vårt land rättschefen E. Reuterswärd.

I det första ämnet antogs efter diskussion följande resolution:

1) Skattelagar skall meddela allmänna regler om beskattningen. Dessa regler skall vara bindande för skattskyldiga, tjänstemän och domare. De allmänna reglerna kan behöva utvecklas och förklaras genom skriftliga anvisningar och kompletteras genom instruktioner, som utfärdas av de administrativa myndigheterna.

2) Det är dock inte möjligt att utfärda alla dessa regler i så klara ordalag att de passar till varje fall. Fall, som kräver något slags tolkning när lagreglerna skall tillämpas på dem, kommer alltid att uppkomma. En viss grad av flexibilitet i tolkningen är därför ofrånkomlig.

3) Sådan flexibilitet måste iakttas först av tjänstemän. Det är av särskild vikt att dessa tjänstemän förvärvat tillräckliga kvalifikationer genom utbildning för sin uppgift. Därtill skall de vara opartiska och måste alltid handla objektivt.

4) Vid handhavandet av sin tolkningsuppgift måste tjänstemannen vara underkastad kontroll av domstol eller annat kompetent organ. Kontrollorgan skall vara sammansatt av självständiga och kunniga personer.

5) Elasticiteten i tolkningen varierar från land till land, delvis beroende på hur detaljerade regler lagen inrymmer. Större tolkningsflexibilitet medför också större krav på kunnighet och objektivitet vid tolkningen.

Ämnet om förhandsbesked väckte en mycket livlig diskussion. Anledningen härtill var att detta institut var okänt för de flesta. Förhandsbesked d v s bindande sådana förekommer nämligen endast i Finland, Sverige och USA. Slutligen enades man hjälpligt om att det kunde vara viktigt för de skattskyldiga att erhålla förhandsbesked om olika transaktioners skatteverkningar. Förhandsbeskeden borde inte begränsas till speciella problem eller speciella skatter. Därtill borde beskeden vara bindande för myndigheterna om de skattskyldiga handlade i enlighet med de förutsättningar, som låg till grund för förhandsbesked.

H. B.